

[Poulsgaard]

»Ministeren bedes oplyse, hvor langt man i ministeriets budget- og regnskabsråd er kommet med undersøgelserne af, på hvilken måde og på hvilke betingelser man kunne opnå en yderligere detaljering af de kommunale regnskaber, sådan at rejseudgifter fremgår af disse, således som ministeren lovede mig i sit svar på mit spørgsmål nr. 540.«

(Spm. nr. 1469).

Begrundelse.

Spørgeren har sendt udvalget for forretningsordenen et brev vedrørende folketingsmedlemmernes udvalgsrejser (tidligere udsendt til pressen), og da sagen jo har interesseret pressen en hel del og affødt en diskussion også om amts- og kommunalpolitikeres rejser, finder spørgeren det relevant nu at få et klart svar fra indenrigsministeren med hensyn til de overvejelser, ministeren oplyste den 31. januar 1979 at han ville gøre sig vedrørende en tydeliggørelse af amternes og kommunernes regnskaber.

Besvarelse (12/9 79):

Indenrigsministeren (Enggaard):

I forbindelse med min besvarelse den 31. januar 1979 på spørgsmål nr. 540 vedrørende udskillelse af rejseudgifter i det kommunale budget- og regnskabssystem nævnte jeg ganske rigtigt, at jeg ville forelægge spørgsmålet for indenrigsministeriets budget- og regnskabsråd.

Ved indenrigsministeriets skrivelse af 8. maj 1979, hvoraf kopi vedlægges, har jeg meddelt folketingets bureau regnskabsrådets indstilling, hvortil jeg fortsat kan henholde mig.*)

Til *justitsministeren (7/9 79)* af:

Bernhard Baunsgaard (RV):

»Vil ministeren udsende nærmere regler for, hvornår politiet kan hindre, at pressefotografer udfører deres arbejde?«

(Spm. nr. 1470).

Begrundelse.

I et svar af 5. september på et spørgsmål om politiets ret til at forbyde pressefotografers fotografering af politiet under arbejde

har justitsministeriet meddelt, at det er politiets ret at gribe ind over for handlinger, herunder optagelse af fotografier, som efter det foreliggende må antages at have til formål på retsstridig måde at lægge politiet hindringer i vejen for tjenestens udførelse.

Det anføres endvidere, at fotografier af polititjenestemænd i visse tilfælde kan indeholde en strafbar krænkelse af privatlivets fred, og i givet fald kan fotografen retsforfølges efter lov om krænkelse af privatlivets fred. Sådan som svaret er formuleret for den dels vedkommende, der her er gengivet først, er der en nærliggende fare for, at politiet vil kunne hindre fotografering i særdeles mange tilfælde. Det vil jo være tilstrækkeligt at henvise til, at politiet antog, at handlingen (fotograferingen) skete for på resstridig måde at lægge politiet hindringer i vejen for tjenestens udførelse.

Det er klart, at politiet må sikres rimelige arbejdsvilkår og ret til at have et privatliv i fred. Det er imidlertid lige så klart, at pressen i et åbent samfund har en nødvendig informationsopgave. Demokratiet forudsætter jo en kontrol med blandt andet den udøvede magt, hvoraf politiet er en del. Når pressefotografer kan hindres i at fotografere som i svaret beskrevet, kan der derved ske en indskrænkning af pressens informationsmuligheder. Polititjenestemænd kan heller ikke være tjent med, at der ikke fastsættes nøje regler for, hvornår der kan forbydes fotografering; det vil være vanskeligt at skønne.

Af begge de anførte grunde må det efter svaret af 5. september håbes, at justitsministeriet vil udarbejde nærmere regler. Det vil naturligvis være vanskeligt, men næppe vanskeliggere, end det er for den enkelte politimand selv at skulle skønne.

Besvarelse (14/9 79):

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Ved besvarelsen den 5. september 1979 af spørgsmål nr. 1374 fra hr. Vilhelm redegjorde ministeriet for nogle generelle synspunkter vedrørende fotografering af politiet.

Justitsministeriet kan til den nævnte besvarelse supplerende føje til, at der er givet journalister og pressefotografer adgang til at passere gennem politiets afspærringer.

Der henvises til rigspolitichefens kundgørelse II, nr. 7, af 11. januar 1978 samt til ju-

*) Optrykt foran sp. 10965.